

Så egentlig er der ikke nogen grund til at diskutere det særlig meget, og jeg vil regne med en hurtig udvalgsbehandling, hvor vi så finder frem til det endelige provenutab, og derudover har jeg ikke nogen kommentarer til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

_____

Mødet genoptaget kl. 13.00

_____

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 104: Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, kildeskatteloven, selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven. (Selvangivelse, udveksling og samkøring af oplysninger mellem myndigheder, indberetning, dokumentationskrav til skattearrangementer, delegation af ligningsrådsbeføjelser, ansættelsesfrister og tilsyn med forskudsregistrering m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 1/12 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Med lovforslag nr. L 104 foreslår skatteministeren en række ændringer vedrørende skattekontrolloven, skattestyrelsesloven, kildeskatteloven, selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven. Ændringerne er et udtryk for, at skatteministeren ønsker, at alle betaler den skat, de skal, efter den lovgivning, vi har vedtaget her i Folketinget, et ønske, som jeg går ud fra at alle partier i Folketinget har sympati for.

Skattebetalingen er en af de grundlæggende forudsætninger for at finansiere vort velfærdssamfund, og manglende skattebetaling vil i høj grad være med til at underminere den solidariske finansiering af velfærdssamfundet. I befolkningen er der i høj grad tilslutning til den velfærdsmodel, vi har her i vort land. Der ønskes sikkerhed og tryghed, når det uforudsete opstår.

Vort velfærdssamfund er også et udtryk for, at befolkningen bredt set ønsker den udligning, der finder sted, hvad enten det drejer sig om livstidsudligning, indkomstudligning eller behovsudligning. Derfor er det lige så vigtigt at sikre en korrekt skatteansættelse, som det er f.eks. at foretage serviceeftersyn på dagpengeområdet, som vi gjorde sidste år.

I dag er skattemyndighederne kommet langt med automatiske indberetninger. På en række områder har vi den fortrykte selvangivelse, som vi i dag betragter som en lettelse. Almindelige lønmodtagere og pensionister ønsker ikke at vende tilbage til de weekender, der tidligere måtte bruges for at foretage en korrekt selvangivelse. Det var virkelig her, at familieidyllen i hjemmene stod sin prøve, når de nødvendige bilag skulle findes frem, for at den enkelte kunne foretage en korrekt selvangivelse.

Men disse automatiske indberetninger dækker jo kun en del af de oplysninger, som ligningsmyndighederne har brug for, og derfor vil det være hensigtsmæssigt at udbygge indberetningsordningerne til områder, hvor der i dag ikke foretages indberetning af skatter relevante oplysninger. Med den kreativitet, der har vist sig inden for skatteområdet de seneste år, er det også hensigtsmæssigt, at ligningsmyndighederne på nye områder kan sikre sig alle relevante oplysninger.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på hverken selskabstømmere eller skattearrangementer uden andet indhold end retten til at foretage skattemæssige fradrag. For så vidt

angår sidstnævnte arrangementer, tænker jeg kun på de arrangementer uden indhold, der ellers i øvrigt ikke er lovlige. Derfor er det vigtigt, at udbydere af sådanne arrangementer også inddrages i skattemyndighedernes kontrolarbejde. Det er bl.a. på disse områder vigtigt, at skattemyndighederne har de redskaber, der er brug for, hvis vi skal komme den slags samfundsskadelig virksomhed til livs, som finder sted omkring f.eks. selskabstømninger. Derfor er det nødvendigt for skattevæsenet at kunne indhente oplysninger, der er relevante, også oplysninger, der er edb-baserede.

Forslaget indebærer også, at udenlandske virksomheder, der udfører arbejde her i landet for en dansk virksomhed eller myndighed, skal indberette til den lokale skatteregion, så der er sikkerhed for, at den indkomst, der skal beskattes her i landet, også bliver det.

Ved behandling af komplicerede sager kan det være vanskeligt at få sagerne behandlet inden udløbet af 3-års-fristen. Derfor er det på dette område fornuftigt at foretage den foreslåede udvidelse af 3-års-fristen. Den ændring betyder, at der skabes adgang til i særlige tilfælde at forhøje eller nedsætte skatteansættelsen. Der bliver således ikke adgang til en generel forlængelse af 3-års-fristen, ud over at man anvender selvangivelsesdatoen 1. maj frem for i dag indkomstårets udløb som startdato.

Foreligger der ikke selvangivelse rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, fristen overskrides.

Socialdemokratiet tilslutter sig de foreslåede ændringer og det fremlagte forslag.

Svend Aage Jensby (V):

Det siges indledningsvis i bemærkningerne til forslaget, at hensigten med det er at styrke administrationen i skattevæsenet, således at det i højere grad sikres, at alle betaler den skat, de skal efter loven - hverken mere eller mindre. Det er Venstre ganske enig i. Vi tror også, at det er tilfældet for langt den største del af befolkningens vedkommende.

Det skinner igennem i bemærkningerne, at det er selskabstømmersagerne, som har været incitamentet bag en del af det, der ligger i lovforslaget, de selskabstømmere, der skammeligt nok ikke for længst er blevet straffet for deres adfærd. Det skyldes bl.a. et for dårligt samarbejde mellem myndighederne.

Venstre vil på enhver måde være med til at lave lovgivning, der kan dæmme op for, at vi får

gentagelser af selskabstømmersituationen, konkursrytteri og lignende.

Men jeg vil også advare imod, at man med udgangspunkt i sådan nogle enkeltsager eller komplekser pludselig laver en voldsomt indgribende lovgivning, som fører til et overvågnings- og kontrolsamfund, altså går i den modsatte grøft og rammer de 99 pct. af befolkningen, som efterlever de gældende skatteregler.

Det, der også bekymrer os med forslaget, er, at der er en del af det, der vil føre til omkostningskrævende og urimelige byrder af kontrolmæssige hensyn. Da er det, man må overveje, om den kontrol og overvågning er tilstrækkeligt indiceret, når den skal ramme så bredt.

Der er jo en masse bestemmelser i forslaget, og jeg kan ikke nå at kommentere dem alle sammen.

Det første, jeg vil sige, er, at vi faktisk er betænkelige ved de mange bemyndigelser, der er i forslaget. Der er, så vidt jeg kan se ved lige at løbe teksten igennem, en 15-16 stykker. Med den nuværende skatteminister behøver man måske ikke at have de store betæneligheder, men principielt er det jo altså en utrolig kompetence at give en minister, når man på så vigtigt et område, der vedrører hele den skattepligtige del af befolkningen, udstyrer ham med så mange bemyndigelser. Det tager vi afstand fra. Det er jo mærkeligt nok, at vi lige netop i Folketinget har vedtaget, at vi skal godkende dobbeltbeskatningsoverenskomster, som jeg synes er mindre problematiske, og nu giver vi altså fuldstændig los her.

Der er en § 1, stk. 2, der præciserer, at man kan kræve opgørelse af privatforbruget i hovedposter og en kapitalforklaring af hovedaktionærer. Der er jo nogle lignende regler i det bestående regelsæt, men hvorfor bliver det præciseret her? Venstre ønsker ikke, at private, fysiske personer i større omfang, end det sker i dag, pålægges byrder med at opgøre, hvor mange beklædningsgenstande eller malerier der bliver købt. Vi vil ikke være med til - hvis det er det, der ligger i § 1, stk. 2 - at øge pligten for private til at opgøre privatforbruget. Så det støtter vi ikke.

Jeg har nævnt administrative byrder for erhvervslivet. Det gælder § 1, nr. 5, 6, 9 og 16, som vi er betænkelige ved. Det gælder også, at den frist, man giver dem, der berøres af de paragraffer, er for kort.

Vi kan støtte § 1, nr. 7, om indberetning af tilskud m.v.

Vi har også sympati for udveksling af oplysningerne, der nævnes i § 6 B-C, altså bestemmelserne om samkøring. Det har vi sympati for, hvis man kan fange noget op dér og undgå noget sort arbejde.

Men det er utrolig kompliceret juridisk og retssikkerhedsmæssigt, det her, og derfor vil vi altså, inden vi giver blankt tilsagn, gerne have lejlighed til at dyrke dette her og se, hvad der kan komme af indvendinger på det område, for det er et følsomt område. Selv om man tager de strengt personlige oplysninger ud, altså § 28, stk. 1-oplysningerne i forvaltningsloven, er det alligevel meget alvorligt indgribende lovgivning. Det vil vi gerne have lov at se på.

Vi kan støtte forslaget § 2, nr. 2, og vi er også indforstået med, at der skal ske noget for at undgå, at udbydere og formidlere af skattearrangementer kan få for frit spil. Men vi kan ikke her bare på grundlag af lovforslaget vurdere, om den måde, man griber det an på, er den rigtige. Jeg har først her til morgen fået høringsvar, som det ikke har været muligt at tage hånd om. Derfor må vi også på det punkt have noget tid. Vi vil høre, hvad sagkyndige mener om bevisbyrdeproblematikken.

Det er f.eks. også faldet mig for brystet, at man ikke anser skatteyderen, altså deltageren i de her »arrangementer«, som part i den forstand. Det kan jeg ikke rigtig forstå.

Der er altså nogle ting, som jeg måske i en senere kort bemærkning kan komme ind på, bl.a. ikrafttrædelsesbestemmelserne, som vi gerne vil have udbygget noget.

Gitte Seeberg (KF):

Må jeg starte med at sige, at jeg kan erklære mig helt enig i det, som Venstres ordfører netop har sagt om dette lovforslag, så jeg vil prøve at holde mig til nogle af de andre emner.

Dette lovforslag skal ifølge Folketingets ugeplan andenbehandles på onsdag og tredjebehandles på næste fredag. Jeg må tilstå, at lovforslaget jo ikke er så kompliceret som mange af de andre lovforslag, vi har i Skatteudvalget indimellem, men det er et meget omfattende lovforslag, som indeholder utrolig mange elementer.

Jeg kan af gode grunde selvfølgelig heller ikke gennemgå lovforslaget i detaljer, men må også holde mig til nogle enkelte punkter.

Det, som også falder mig for brystet, er det, der fremgår af lovforslagets bemærkninger, om den bemyndigelse til samkøring af registre, som

der lægges op til at skatteministeren ifølge forslaget får. Man bemyndiger skatteministeren til efter aftale med andre ministre at samkøre registre uden videre. Jeg mener i virkeligheden, at det er noget, der bør vedtages her i Folketingsalen og ikke kan ske alene ved, at ministeren fastsætter det.

Jeg er også helt enig med hr. Svend Aage Jensby, for jeg har heller ikke de store betænkeligheder, som situationen er i dag, og med den skatteminister, vi har; men vi ved jo ikke, hvad fremtiden bringer os. Når jeg også er lidt bange for de bemyndigelsesbestemmelser, er det, fordi man ligesom har en negativ afgrænsning frem for en positivliste. Man liner op her, hvilke oplysninger ministeren ikke er bemyndiget til at indhente hos myndigheder, hvorimod jeg synes, det var mere relevant at sige, hvilke oplysninger der i givet fald kan være tale om. Men nok om det.

Hvis ministeren agter at gennemføre det her med bemyndigelsesbestemmelsen, vil jeg foreslå, at der måske én gang om året afgives en redegørelse til Folketinget om, i hvilke tilfælde der nu er sket samkøring af registre.

Men der er mange gode elementer i lovforslaget, og det er også mit indtryk, at det er en udløber af mange af de ulykkelige sager, vi har set om selskabstømning.

Vi støtter selvfølgelig det overordnede i lovforslaget, nemlig at det ikke skal være muligt at spekulere i skat; men det er et forholdsvis vidtgående lovforslag, vi her har til behandling. Som Venstres ordfører også var inde på, er der lagt op til, at en hel masse områder føres tilbage til ministeren, som så igen uddelegerer kompetencen til forskellige myndigheder.

Heller ikke jeg har fået lejlighed til at læse høringssvarene endnu. Jeg har ganske enkelt ikke nået det – men det kan der jo selvfølgelig være mange gode grunde til. Det fremgår formentlig også af de høringssvar, som vi nu får lejlighed til at kigge på.

Lovforslaget giver skattemyndighederne adgang til at foretage kontrol, også af elektronisk regnskabsmateriale, og det er der selvfølgelig behov for med den udvikling, vi har i dag.

Jeg kan også helt tilslutte mig, at man vil øge kontrollen med de udenlandske virksomheder, som har større bygge- og anlægsarbejder i gang her i landet, jf. de nylig omtalte sager.

Så er der hele spørgsmålet om skattearbitrage. Det er klart, at vi selvfølgelig støtter, at man ikke skal kunne lave skattearrangementer, som

alene har til formål at få udskudt eller nedsat skatten, men jeg vil nok sige, at man måske går meget langt med det her forslag. Jeg kunne godt tænke mig at få en definition på, hvad skattearbitrage er set med skatteministerens øjne.

Jeg kan godt selv komme med eksempler på, hvad jeg synes er skattearbitrage. Alle disse her projekter, vi har set i USA, f.eks. med leasede genstande, er efter min mening for en stor dels vedkommende fup. Det mener jeg er skattearbitrage; men er det også skattearbitrage, hvis man ejer nogle driftsmidler, lejer dem ud og afskriver på dem, eller hvis man ejer f.eks. en erhvervs-ejendom? For det skal jo ingen hemmelighed være, at når man køber en erhvervs-ejendom, så er det skattemæssige aspekt jo altså også afgørende for, om det er en god eller en dårlig forretning.

Man går også ret vidt, mener jeg, i forhold til udbyderne af disse projekter. Og jeg har også hæftet mig ved, som hr. Svend Aage Jensby var inde på, at køberen af projektet ikke er part i sagen, og at udbyder og køber hæfter solidarisk for den skat, der måtte være. Det er vel også at gå lidt vidt, ikke forstået på den måde, at jeg ikke mener, at det er rimeligt, men jeg mener sådan set nok, at der måske skulle ske en afvejning på en eller anden måde af det.

Jeg kan se, at den røde lampe lyser, så jeg skal skynde mig at blive færdig.

Jeg vil sige, at vi er generelt positive over for lovforslaget, men jeg vil henstille, at vi kunne få lidt mere tid til lovforslaget. Jeg mener simpelt hen ikke, at det kan nås inden for de 8 dage, som er afsat til behandlingen.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det var fru Gitte Seebergs bemærkning om spørgsmålet: Hvad er skattearrangementer? Jeg kan jo se i § 10 F, stk. 2, som nu foreslås gennemført, at det er skatteministeren, der afgør det, så vi kunne måske allerede nu få et konkret svar på, hvad et skattearrangement er.

For jeg er helt enig i det, fru Gitte Seeberg sagde: Det må vi altså vide, inden vi gennemfører det her, således at der ikke står et gabende tomrum, hvor folk ikke ved, om de bevæger sig i skattearrangementer i god, pæn og ordentlig forstand eller i mere eller mindre kriminell forstand. Det er jeg enig i at vi trænger til tid til at dyrke.

Det er så vigtigt et forslag, der her foreligger, at det virkelig vil appellere til, at ministeren og

de tre regeringspartier giver os mulighed for at fremføre vores synspunkter både fra mit partis og fra Det Konservative Folkepartis side, så vi kan drøfte det her.

Det skulle gerne blive en lovgivning på skattekontrolområdet, der kunne holde et stykke tid, så den ikke pludselig bliver ændret uden videre. Det rammer altså mange, ja, det rammer jo, som jeg har været inde på, hele den skattepligtige del af vores befolkning, det berører erhvervslivet, brancheorganisationerne og revisorerne.

Så kan jeg til gengæld, som jeg har været inde på, love, at vi gerne medvirker til at gennemføre regler, som ikke gør det nemt at blive skatte-svindler. Der har jeg andre gode ideer i tankerne, men det kan vi jo tage ved en senere lejlighed. Jeg vil opfordre skatteministeren til at give os tid og udsætte ikrafttrædelsen.

Har vi så et problem med at få nogle forhøjelser igennem, der er udløbere af selskabstømmersagerne? Det har vi vel strengt taget ikke juridisk set, for efter § 35, stk. 3, i skattestyrelsesloven kan vi jo, i det omfang der er svindel eller grov uagtsomhed inde i billedet, foretage forhøjelserne selv længere tid tilbage – sådan opfatter jeg bestemmelsen. Derfor er dette en indtrængende opfordring til at lade os få ikrafttrædelsesbestemmelsen udskudt og så lave et ordentligt stykke lovgivningsarbejde.

Jes Lunde (SF):

Det er jo rigtigt, som nogle af de tidligere ordførere har været inde på, at det er en omfattende lovgivning, vi har at gøre med her, men i SF synes vi, at langt de fleste af de forslag, der ligger her, er meget fornuftige.

Vi ved jo, at hovedparten af skatteyderne har nogle økonomiske forhold, hvor de helt automatisk kommer til at betale den skat, de skal; men så er der altså også nogle, der har skatteforhold, som er mere indviklede for myndighederne at følge med i, og da er det afgørende for os, at skattemyndighederne har en ordentlig mulighed for at sørge for, at folk også betaler den skat, de skal. Og det er jo det, der er sigtet med alle de ændringer, der ligger her.

Der er sådan set noget, jeg savner heri fra skatteministerens side, og det er en mere konsekvent indberetning af aktier, aktieavancer og aktieudbytte. Det synes vi er en klar mangel, at man ikke har fået det med i lovforslaget, når man ellers er ret så grundig på andre områder.

Så har jeg også lagt mærke til, at der er lagt op til ganske mange bemyndigelser her, det kan jeg

godt se. Jeg synes, vi bør kigge på, om vi i løbet af udvalgsarbejdet kan nå at få nogle af dem præciseret og få noget af det ind i lovtæksten, for det er sådan set ikke alle steder, der er brug for at bruge den form, så vidt jeg kan se.

Jeg har en enkelt kritisk bemærkning til sanktionerne for at aflevere sin selvangivelse for sent. Folk skal selvfølgelig aflevere til tiden, det kan vi godt blive enige om, og en bøde på 200 kr. pr. dag kan også godt være stimulerende; men jeg synes, at en samlet bøde på 5.000 kr. måske kan være for voldsom for folk med lave indkomster. Derfor kunne jeg egentlig bedre lide, at vi indførte et loft, som udgjorde en procentdel af indkomsten, f.eks. at 1 pct. af bruttoindkomsten var det maksimale, man kunne komme af med. Så vil det stå i et rimeligt forhold til de økonomiske evner, folk har. 5.000 kr. kan vitterlig være ret mange penge for folk med lave indkomster.

Men lad os prøve at kigge på sådan nogle ændringer i løbet af udvalgsarbejdet. Og ellers er vi generelt indstillet på at se positivt på dette lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Ja, det er jo et omfattende lovforslag, dette her L 104. Som flere tidligere ordførere har været inde på, er det jo ikke nogen teknisk vanskelig lov, men der er mange elementer i den, og det gør jo selvfølgelig, at den korte tid, der er til rådighed, skal bruges meget effektivt. Det er vi også indstillet på fra Det Radikale Venstres side.

Vi vil heller ikke undlade at gøre opmærksom på, at lovforslaget er godt gennemtygget på forhånd. Det har været ude til høring, der har været mange reaktioner på det, det har været meget omtalt i pressen, og der har derfor været mulighed for, at skatteministeren inden fremsættelsen har kunnet komme noget af den kritik i møde, som ville kunne være rejst, hvis lovforslaget var blevet fremsat ubearbejdet, om jeg så må sige. Derfor er det jo et, kan man sige, fremskredent stadium af lovforslagets vej, vi står på her.

Jeg har lagt mærke til, at Venstres og De Konservatives ordførere udtalte bekymring med hensyn til bemyndigelserne. De var ikke bekymrede ved den nuværende skatteminister, men kunne forestille sig andre personer i sædet, sagde de. Ja, så bliver jeg altså også bekymret.

Jeg er heller ikke bekymret ved den nuværende skatteminister, men hvis det er sådan, at V og K er bekymrede for, hvad en af deres egne skat-

teministre kunne finde på, så er der noget, der tyder på, at vi ikke har tænkt os ordentligt om, før vi fremsatte dette her lovforslag. Det kunne jo være, vi skulle overveje at få sat snor i, hvad ministeren kan gøre, og begrænse bemyndigelserne, for der er åbenbart grund til at være bekymret for ministre fra andre partier, når skatteministerposten måske engang – det ske sent – skifter parti. Så vi er sådan set ikke bekymret for det, der er her, men der er jo rejst et lille advarselssignal, som vi selvfølgelig vil tage med os i udvalgsarbejdet.

Jeg kan godt forstå, at der er adskillige ordførere, som har bemærket det med samkøring af oplysninger. Det er noget af det, som vi fra radikal side også er meget opmærksom på. Det må ikke kunne misbruges. Det må ikke kunne komme ukyndige uvedkommende i hænde, hvis der er personlige oplysninger vedrørende private forhold, familieforhold, sygdomsforhold, tilknytning til foreninger osv. osv, så der kommer oplysninger frem, som ikke har noget som helst med vedkommendes økonomiske eller skattemæssige forhold at gøre. Det mener jeg der er taget højde for i bemærkningerne; men jeg synes også, det er noget af det, vi skal vie stor opmærksomhed i udvalgsarbejdet. Det er noget meget vigtigt. Vi har jo igennem mange, mange år strittet imod, at man skulle kunne samkøre oplysninger, fordi vi var nervøse for, at der kunne ske lækage af personlige oplysninger til offentligheden, og det vil vi ikke have.

Vi mener, at sådan som det er hegnet ind i bemærkningerne her, er det betryggende; men vi skal selvfølgelig være helt sikre på, at det nu også er rigtigt, og jeg synes også, vi skal diskutere åbent i udvalget, hvordan vi kontrollerer, hvordan ordningen bliver gennemført.

Jeg vil ikke gå ind på de enkelte elementer i forslaget bortset fra det med samkøring, men blot sige, at det jo er et næste kapitel, et led i en lang opstrammingsproces, som i virkeligheden startede for en del år siden, da den daværende finansminister Henning Dyremose igangsatte et restanceinddrivningsarbejde, hvor der blev strammet en hel del op på skatterforvaltningernes muligheder for at inddrive restancer, som er blevet oparbejdet, hos skatteyderne.

Så det er i virkeligheden et meget bredt ønske hos Folketingets partier; det må man kunne konstatere. Alle partier er interesseret i, at folk betaler den skat, de skal, hverken mere eller mindre. Det er faktisk det, som er en af skattevæsenets allerfornemste pligter.

Vi medvirker fra radikal side gerne til en hurtig og effektiv gennemførelse af loven.

Kim Behnke (FP):

Ikke bare denne, men mange regeringer tilbage i tiden har haft den uskik, lige før Folketinget skal på juleferie, eller lige før Folketinget skal på sommerferie, at stille med ganske komplicerede, tykke lovforslag – ofte sammenkogte retter, hvor man tager lidt hist og lidt pist og hælder det ned i et lovforslag – som man vil have hastet igennem Folketinget lige inden ferien.

Erfaringen siger os, at det er en dårlig idé. Oftest kommer der det resultat ud af det, at sådan hen over julen – i det her tilfælde – og ind i det nye år begynder man at opdage, hvad konsekvenserne er, og inden vi sendes på sommerferie, er man nødt til at komme med et lovforslag, forslag til lov om ændring af lov om . . . , for så har man allerede opdaget, at der var nogle fejl, der var nogle nuancer, der var nogle områder, som man ikke var opmærksom på. Hvis der er nogen, der tvivler på, hvad jeg siger, kan man bladre lidt i historiebøgerne, og så kan man se, at det er tilfældet.

Det lovforslag, regeringen nu har smidt i salen, dateret den 1. december, med forventninger om, at det skal være på plads, inden vi sendes på juleferie om ganske få dage, er endnu et eksempel på sådan en sammenkogt ret. Det sælges under overskriften »regelsanering« – og hvem kan være imod regelsanering? Men når man kigger lidt nærmere på det, viser det sig jo, at der langtfra kun er tale om regelsanering. Der er tale om ganske markante udvidelser af beføjelserne i det regelsæt, som gælder for de danske skattemyndigheder.

Det er vores opfattelse, at der i forslaget rundt om i hjørnerne er temaer, som er fornuftige, og som er udtryk for regelsanering. Det er så bare ærgerligt, at disse lækkerbiskner er smidt ned i den store gryde i den sammenkogte ret, så de bliver skjult af alskens ting og sager, som er med til at skærpe, udbygge og ødelægge dansk skatlovgivning.

Men lad mig starte med nogle af de positive elementer. Vi synes, det er en god idé, at man udbygger indberetningsordningerne, sådan at skatteyderne slipper for selv at skulle huske at få tingene med på selvangivelsen, hvis de skal undgå at snyde sig selv. At det så i hovedsagen kommer til at hvile på offentlige myndigheder, passer os fint. Så slipper vi for et slagsmål med private institutioner om, hvorvidt de nu har

indberetningspligt, og hvad det koster dem osv. Dette element kan vi fuldt ud støtte.

Også den styrkede skattemæssige kontrol med udenlandske virksomheder, som udfører bygge- og anlægsvirksomhed her i Danmark, er et tema, vi godt kan være med til at støtte. Vi vil ikke have den negative forskelsbehandling, der i dag finder sted i forhold til danske virksomheder, som jo under strafansvar skal oplyse forskellige ting og sager – og hvis de kommer til at regne forkert på sidste decimal i momsregnskabet, ja, så er det en tur i brummen – mens udenlandske virksomheder kan te sig mere eller mindre lemfældigt her i Danmark. Så det er også et punkt, vi godt kan støtte.

Vi synes også, det er en god idé, at man får harmoniseret de forskellige frister, så det element kan vi også støtte.

Og endelig synes vi, at det er en fornuftig ting, at den praksis, der er for det statslige tilsyn med forskudsregistrering skal ensartes for hele landet.

Det var, hvad der var rundt om i krogene af fornuftigt. Men oven over alt dette hænger der så en dyne, som det jo så præcist er beskrevet, hvor der står, at forslaget i de kommende år forventes »at kunne medføre et ikke ubetydeligt skatteprovenu«. Sagt på en anden måde: Her strammer vi lige skatteskruen en ekstra gang. Nu skal vi rigtig ud at have fat i pengene. Og har en skatteyder en enkelt krone liggende i lommeulden, ja, så skal vi helst også have fat i den.

Den form for aktiviteter vil vi ikke medvirke til. Vi synes, niveauet i Danmark er så rigeligt højt forvejen, både skattemæssigt og kontrolmæssigt.

Derfor må vi sige, at hvis forslaget bringes til afstemning i dag eller i morgen, så vil man møde nejstemmer fra Fremskridtspartiet på trods af, at der altså er disse forholdsvis positive elementer, fordi den samlede tegning af forslaget er negativ.

Hvis derimod ministeren har tålmodighed, har is i maven, og vi kan bruge et fornuftigt og godt udvalgsarbejde på at komme rundt om de forskellige temaer og sikre os, at tingene er lavet på en fornuftig måde, kan det godt være, at det ender med, at Fremskridtspartiet stemmer ja.

Men hvis man haster det igennem inden jul, skal man forberede sig på at blive mødt af nejstemmer fra Fremskridtspartiet. Og det skal være vores foreløbige bemærkninger til lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Skatteministeren kan stole på Enhedslisten, hver eneste gang han går på jagt efter skattesnydere. Sådan er det også i dette tilfælde.

Da disse forslag første gang kom frem i offentligheden, havde vi nogle betænkeligheder i forhold til den generelle registerpolitik, og derfor er vi også meget tilfredse med, at der er gjort nogle undtagelser vedrørende private forhold i det lovforslag, der er lagt frem.

Ligesom andre ordførere har vi selvfølgelig nogle punkter, som vi gerne vil kigge lidt nærmere på i udvalgsarbejdet, men vi vil ikke være med til at forsinke gennemførelsen. Det haster selvfølgelig. Hvis landets skatteminister mener, at der brug for muligheder for at stoppe noget snyderi, så vil vi ikke forsinke ham en eneste dag i at gøre det.

Men en anden diskussion, vi gerne vil rejse, er, at i virkeligheden er kontrol en nødløsning. Det bedste er jo, hvis folk slet ikke kan snyde, og vi vil godt rejse den diskussion i denne forbindelse: Er der for rige muligheder for at snyde i vores skattesystem, og er der unødvendige muligheder for at snyde i skattesystemet? Så er det bedre at fjerne dem end at indføre en masse kontrol for at forhindre snyd. Er det så indlysende rigtigt, at erhvervslivet skal have mulighed for at skubbe skatten foran sig i én uendelighed?

Jeg sætter ikke spørgsmålstegn ved, at der er flertal for at støtte erhvervslivet på forskellige leder og kanter. Men man kan godt overveje, om den form for støtte til erhvervslivet nu er en særlig hensigtsmæssig form, når vi ser, hvad f.eks. den mulighed har givet af misbrug og snyd og tab af skattemidler, fordi virksomheder er gået konkurs osv., osv. Det er milliarder, vi taler om, som mistes for fællesskabet, fordi der er den mulighed for virksomhederne for at skubbe og ophobe skat og moms og afgifter. Måske skulle man finde en anden måde at udmønte erhvervsstøtte på end den skatteregel eller i hvert fald sanere lidt i mulighederne for at skubbe skatten foran sig.

Et andet eksempel: Der står i lovforslaget, at der skal stilles krav til udbydere af skattearrangementer – det er jeg helt med på. Men det får mig til at tænke den tanke: Har vi brug for skattearrangementer? Er det overhovedet noget, der er noget formål i? Er der nogle ting, vi vil støtte, kan vi vel finde en anden måde at gøre det på end med skattearrangementer. I virkeligheden synes jeg, det selvfølgelig straks burde elimine-

res fra vores lovgivning, at man har sådan noget, der kun går ud på at spare skat.

For at tage det helt konkrete: Nu skal vi have regler, der sikrer, at der er realiteter bag skattearrangementer. Det vil sige, at skatteministeren skal sende en til New York for at kontrollere, om der kører nogle togvogne, og så er det o.k. at få fradrag – måske. Men har det overhovedet nogen samfundsnytte set fra en dansk skatteydners synspunkt, at der er mulighed for at lave et skattearrangement i noget så eksotisk som togvogne i New Yorks undergrund? Det kan jeg ikke få øje på. Måske skulle vi fjerne den mulighed.

Sådan kunne man tage forskellige andre muligheder, og derfor vil jeg stille et spørgsmål: Jeg vil ikke afkræve af ministeren, at han skal være enig i mine betragtninger, men jeg vil alligevel godt spørge, om vi kunne få et tilsagn om, at ministeren vil deltage i et seminar i Skatteudvalget – hvis ellers Skatteudvalget synes, det er en god idé, det forbehold skal jeg naturligvis tage – hvor vi i fællesskab gennemgår de love, der typisk er i anvendelse, når der er konstateret snyd og misbrug og tab af skattemidler. Så kunne vi på den baggrund tage en fælles drøftelse af, om nogle af disse love simpelt hen skulle fjernes eller laves om for at forhindre snyd, og på den måde mindske kontrolproblemet. Så står vi både med en skattemæssig fordel og sådan set også med en demokratisk fordel, hvor vi undgår alt det dér med big brother is watching you, som ingen af os i virkeligheden er så begejstrede for.

Jeg synes, den tanke var værd at udvikle lidt i fællesskab, og det vil vi i hvert fald meget gerne være med til, ligesom vi meget gerne vil være med til at vedtage det lovforslag, der her er fremsat.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan først og fremmest konstatere, at regeringens sidder mere og mere fast i sadlen. Det virker næsten, som om i hvert fald skatteministerens parlamentariske grundlag er blevet forøget markant her i dag. Det kan jeg ikke umiddelbart tilslutte mig i de vendinger, der er brugt.

Jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti føler, at skatteministeren i sin administration burde overveje proportionalitetshensyn og burde overveje i højere grad at være knap så nidkær og måske i højere grad i mange henseender have forståelse for en bagatelgrænse. Det kommer vi bl.a. også tilbage til på et område under et andet punkt på dagsordenen senere i dag.

Med hensyn til dette lovforslag, L 104, som ministeren har fremsat, er det selvfølgelig også vores holdning, at det er et meget omfangsrigt lovforslag, hvor man har puttet skidt og kanel ned i den samme gryde. Det, der er spørgsmålet, er, om vi med dette lovkompleks er ved at lave love for de få, som ændrer vilkårene for de mange. Det kan aldrig være hensigtsmæssigt, at man forsøger at gardere sig mod nogle få ved at ændre vilkårene for de mange.

Udgangspunktet er jo, at vi på en række områder i det danske samfund er ramt af en sygdom, som gør, at man har en tilskyndelse til at lave skattearrangementer, også skattearrangementer, som til tider ligger helt på grænsen og endda af og til over grænsen. Det er noget, vi aldrig helt kan undgå, men spørgsmålet er rent principielt, om det altid er ved øget kontrol og øget bemyndigelse til ministeren, vi kan undgå denne sygdom, eller om det i virkeligheden er en symptombehandling, vi er i gang med, i stedet for at prøve at helbrede sygdommen. Vi synes, der er behov for en helt anden diskussion.

Med hensyn til de bemærkninger, som hr. Frank Aaen fra Enhedslisten fremsatte, vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti ikke ser noget principielt forkert i, at der laves skattearrangementer. Der er mange skattearrangementer, som er fuldt lovlige, og som endda også er adfærdsstyrede her fra Folketingets side. Et skattearrangement som det, at skatteplagede danskere investerer i skibsanparter, er jo ikke ulovligt. Det er ikke et ulovligt skattearrangement. Tværtimod er det et område, der blev friholdt fra de ændringer, der blev foretaget omkring anpartslovgivningen netop med henblik på, at man stadig kunne bibeholde skibsanparter bl.a. som et beskæftigelsesfremmende element. Det blev vedtaget her i Folketinget, og der er vel ikke nogen, der mener, at det er helt uhyrligt, måske med undtagelse af Enhedslisten.

Vi er selvfølgelig tilhængere af nogle retfærdige foranstaltninger, som i meget vid udstrækning gør, at de regler, der vedtages, også efterleves, og at folk og selskaber derfor også kommer til at betale den skat, som de skal betale. Udgangspunktet er selvfølgelig, at er vi uenige i den lovgivning, der ligger, skal vi prøve at ændre lovgivningen og ikke fastholde en praksis, som ikke er i henhold til de regler, der findes.

Men som flere ordførere, specielt Venstres og De Konservatives ordførere, har været inde på,

er der elementer i dette lovforslag, som vi er meget bekymrede over – primært to. Det ene er de mange bemyndigelser til ministeren, som også har været nævnt, og det andet er samkøring af registre. Vi har haft og har til stadighed en meget stor principiel debat også herinde om samkøring af registre, og derfor er vi bekymrede over forslaget § 6 C, som er den bestemmelse, der giver skatteministeren mulighed for at samkøre registrerede oplysninger eller samkøre oplysninger fra andre statslige eller kommunale myndigheder. Vi mener ikke, det skal gå igennem så nemt. Vi mener, det kræver en større principiel debat.

Der står i bemærkningerne til forslaget, at man regner med, at forslaget medfører et ikke ubetydeligt skatteprovenu. I den forbindelse bliver jeg nødt til at spørge skatteministeren, hvad der menes med det. I relation til et lovforslag, vi behandlede i formiddags, har vi jongleret rundt med provenustørrelser på mellem 100 mio. kr. og 150 mio. kr. i forbindelse med fjernelse af en afgift. Det kunne være interessant at høre et lidt mere nøjagtigt skøn fra ministerens side over, hvad det egentlig er for et provenu, man regner med her. Man må jo have baggrund for en sådan bemærkning, man skriver til lovforslaget.

Endelig skal jeg sige med hensyn til ikrafttrædelsesdatoen, som skal være den 1. januar 1996, at jeg i lighed med nogle af de tidligere ordførere mener, at den bør skubbes. Der bør være forståelse for, at når vi har fået hørings svar i formiddags, og når stort set alle de ordførere, der har været på talerstolen indtil nu inklusive mig selv, har haft ønsker til debat under udvalgsarbejdet med henblik på præciseringer og eventuelle ændringer, er otte dages behandlingstid her i Folketinget ikke nok, men at Folketinget skal have bedre mulighed for at gennemarbejde dette her. Jeg kan ikke se, at der skulle være noget umiddelbart til hinder for, at vi udskyder ikrafttrædelsesdatoen, og det vil jeg håbe at skatteministeren også er enig med mig i.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl nævnte skibsanpart, og dér vil jeg bare sige, at det er helt o.k., at nogle mener, at vi skal støtte bygning af skibe og drift af skibe. Men man kan godt gøre sig den tanke, selv om man har det synspunkt, om det skal ske i en form, hvor punkt 1: Der skal være en udbyder af projekter, der skal tjene penge, og

punkt 2: Der skal være en skatteplaget dansker, der skal tjene penge, før man når til det egentlige mål, nemlig at støtte skibsfarten. Den overvejelse kan man da godt gøre sig. Hvis man så oven i købet kan se, at reglen fører til en masse snyd og misbrug imod reglens intentioner, er der endnu en grund til at kigge på den.

Men nu var det ikke så meget min hensigt i dag at diskutere substansen. Det var sådan set bare at høre, om ikke det var en god idé, at vi i fællesskab så på de love, der typisk misbruges, for at se, om det var misbrugsmuligheden, der skulle gøres noget ved, i stedet for kun at gå efter mere kontrol.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg er glad for den opblødning, der ligger i hr. Frank Aaens kommentar nu om, at der selvfølgelig er skattearrangementer, som ikke, som det lå i hr. Frank Aaens første kommentar omkring det her område, er uhyrlige, men er fuldstændig legale, og som der sandsynligvis også er et meget stort flertal for at bevare muligheden for. Der er skattearrangementer, som er meget, meget sunde for det danske samfund at have, og som det ville ødelægge meget mere, end det ville gavne, at afskaffe.

Lad mig så blot til slut til hr. Frank Aaen sige, at det er jo ikke rigtigt, når det fra hr. Frank Aaens side siges, at skibsanpartshavere nødvendigvis tjener på at have skibsanparter. Der er tale om, at man udskyder en skattebetaling – det er jo hele grundlaget for anpartsjongleringen. Der er ikke tale om, at man egentlig har en indkomst ved det. Man udskyder blot en betaling, så forudsætningen for hr. Frank Aaens påstande om skibsanpartshavere mener jeg ikke er rigtig.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en overvejelse ganske positiv indstilling til lovforslaget. Formålet er, som det også er sagt og skrevet i forslaget, i højere grad at tilsikre, at folk betaler den skat, de skal ifølge lovgivningen, hverken mere eller mindre.

Jeg mener, at vi har en selvstændig interesse i et retssamfund som dette at arbejde for, at ingen er i stand til ved hjælp af forskellige arrangementer og forskellige former for unddragelse osv. ikke at bidrage til den samlede husholdning. Det er en væsentlig og alvorlig opgave, vi har.

Der er blevet stillet en del spørgsmål. Det er blevet nævnt, at lovforslaget er stort. Nogle har

været inde på, at det er kompliceret. Det kan jeg nu ikke tiltræde, men jeg kan godt tiltræde, at der er en del ændringer, det skal jeg ikke lægge skjul på. Dette bruges til at argumentere for at udsætte lovens ikrafttræden.

Jeg kan sige, at det har jeg overvejet en hel del, før jeg fremsatte lovforslaget. Når jeg er kommet til den konklusion, at det på det foreliggende grundlag ikke er betænkeligt at sætte loven i kraft pr. 1. januar 1996, er det ud fra følgende hensyn: Som det vil være flere bekendt, har lovforslaget i forskellige versioner verseret i ekstern høring i forskellige stadier. Vi har lyttet meget til alle de høringsberettigede, som er nævnt i lovforslaget – revisorer, advokater m.v. – i ekstraordinær høj grad.

Jeg kan også sige, at der er sket en del ændringer, langt flere ændringer, end man normalt vil underkaste et lovforslag, netop for at det i en så tidlig fase som muligt bliver så velafpudset som muligt, så frygten for, at det ikke bliver ordentligt behandlet, er i hvert fald en hel del overvurderet i forhold til det, der gælder andre forslag.

Endvidere kan jeg sige, at der i modsætning til, hvad der ellers er tilfældet lige efter et finanslovforlig, ikke er særlig mange skattelovforslag på dagsordenen, og de, der er, er ekstremt simple. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det godt kan være, at det direkte har været et motiv til at få det her igennem, så der bliver ikke tale om et voldsomt arbejdspress, og derfor vil jeg sige, at jeg ikke er så bange for at anbefale, at lovforslaget træder i kraft pr. 1. januar 1996.

Jeg vil endelig sige, at jeg i morgen har tilbudt udvalget en teknisk gennemgang ved embedsmændene ud fra samme synspunkt, hvor der vil blive mulighed for at stille alle de spørgsmål, man har lyst til, så de ikke behøver at blive stillet skriftligt. Man kan forhåbentlig få svar på en række af de spørgsmål, man brænder inde med, på et meget tidligt tidspunkt, og det er også noget, der taler for, at vi her godt kan se lidt bort fra, at vi måske ikke har helt så lang tid, som vi ellers normalt har.

Der blev stillet det spørgsmål, om skatteministeren ikke får for megen bemyndigelse – og der er en del bemyndigelser. Jeg kan sige, at formålet med at tillægge den til enhver tid siddende skatteminister disse bemyndigelser først og fremmest er at få en større ensartethed i behandlingen af en række sager. Det drejer sig om frister, det drejer sig om kriterier for, hvornår man vil indrømme udsættelse med hensyn

til aflevering af selvangivelsen, osv. osv. Der står også i tilknytning til en række af disse bemyndigelser, at det er tanken efter at have lavet en mere præcis tilkendegivelse, der sikrer en ensartet behandling, at overlade det til f.eks. kommunerne. Så det er ikke blot et middel til at give skatteministeren større magt.

Med hensyn til bemyndigelsen vedrørende registersamkøring rejste fru Gitte Seeberg det spørgsmål, om man f.eks. kunne få en årlig redegørelse til Folketinget om, hvad der har været af registersamkøringer inden for dette område med denne bemyndigelse. Jeg kan sige, at jeg godt kan tilslutte mig en årlig redegørelse, hvis det er en betingelse. Det synes jeg der kan være megen fornuft i, for så har Folketinget god snor i, hvad der foregår, og får mulighed for at markere synspunkter.

Så blev jeg spurgt om, hvad der kan forstås ved skattearrangementer, og det er klart, at der er forskellige hensyn her. Jeg kan godt give det tilsagn, at jeg vil lave en mere præcis formulering af det under udvalgsbehandlingen. Det, der er afvejningen, er selvfølgelig, at hvis man præciserer det til og beskriver det ved de arrangementer, vi kender i dag, afskærer man sig fra med det her i hånden at kunne gribe ind over for andre arrangementer, som så ikke falder ind under bestemmelsen. Men jeg kan godt se, at af retssikkerhedsgrunde skal man have en eller anden form for præcisering, og det vil jeg gerne bidrage med under udvalgsarbejdet.

Det er klart, at det, der selvfølgelig ligger i det, er alle mulige konstruktioner, hvor der findes udbydere, hvor der måske også findes formidlere af aktiver, andre ting, hvor den privatøkonomiske rentabilitet for skatteyderen i meget stor udstrækning er afhængig af det skattemæssige. Det vil jeg karakterisere som en første definition på begrebet skattearrangementer. Men det er klart, at det burde kunne præciseres.

Hr. Frank Aaen var inde på, at man måske ligefrem burde forbyde skattearrangementer. Hvis man ser på lovgivningen gennem de senere år, på anpartsområdet f.eks. vedrørende timandsprojekter, som er det mest spektakulære skattearrangement, kan man sige, at dér har man ved adskillige lovindgreb gennem tiden fået indskrænket mulighederne ganske betydeligt. Vi kan også se, at i en tid, hvor aviserne normalt er fyldt med helsidesannoncer med udbud af skattearrangementer, er der ikke nogen i øjeblikket, og det er netop et resultat af de stadige stramninger på dette område.

Men jeg vil lige anholde synspunktet, for det er altså for let at forestille sig, at man bare kan forbyde alle skattearrangementer. Man må sige, at kunsten består i at lægge linjen ned mellem det, der er rent skattemæssigt eller overvejende skattemæssigt dikteret, og som ingen økonomisk rationalitet har, uden det skattemæssige er med, og så de arrangementer, som er økonomisk fornuftige, og som helt almindelige erhvervsdrivende kan have glæde af. Det gælder om at opretholde den balance, så man ikke kvæler i øvrigt helt fornuftige og driftsøkonomiske arrangementer, så det er værd at tage hensyn til erhvervsbelastningen, og det skal man selvfølgelig gøre.

Mens vi er ved erhvervsbelastningen, rejste hr. Svend Aage Jensby spørgsmålet, om der ikke med hensyn til den øgede indberetning, der også ligger heri, kan blive tale om en belastning af erhvervene. Jeg vil sige, at det er karakteristisk, at dér, hvor der skal foregå øget indberetning, er først og fremmest i de store virksomheder. Det er f.eks. hos danske hovedentreprenører, som ansætter udenlandske underentreprenører, hvor de skal oplyse om underentreprenørernes identitet, hvor lang periode det drejer sig om osv. Det er oplysninger, som det vil være ganske simpelt for de store hovedentreprenører at komme med. Det er jo ikke en løbende indberetning.

Så er der et andet område, og det er vedrørende realkreditinstitutterne. Det er ikke mindst af hensyn til almindelige skatteborgere, så de kan være mere sikre på, at de renteoplysninger, der står på den fortrykte selvangivelse, er korrekte. Det har netop vist sig, at specielt realkreditinstitutterne ikke har været tilstrækkelig nøjagtige med deres indberetninger, så der er behov for, at man her får strammet op til glæde for skatteyderne. Det er store institutter, som let vil kunne komme med disse oplysninger.

Det har været et element i lovforslaget her, at vi hele tiden har set på, om vi kommer til at belaste erhvervene mere end højst nødvendigt, og hvis man går det igennem, vil man se, at det er ganske beskedent, hvad der er af erhvervsbelastning med hensyn til øget oplysning, og det er altid med et fornuftigt formål.

Så blev jeg spurgt om, hvad jeg forstår ved et ikke ubetydeligt provenu. Det er af gode grunde utrolig vanskeligt at afgøre, hvor meget man vil kunne få ind på dette her. Den almindelige kalkulation vil sige, at det er et ganske beskedent provenu, og det er beregnet på omlægningen af

denne afgift på for sen aflevering af selvangivelsen. Det er det mest præcise, man kan sige om det.

Derudover er det utrolig vanskeligt at måle provenueffekten af dette her. Det er muligt, at den ikke vil være stor, og det er muligt, at den vil være betydelig. Det er halsløs gerning at gøre det op, men det afgørende er, at langt de fleste, for ikke at sige alle disse lovforslag er forslag, som man må sige er rimelige, når man anlægger den betragtning, at vi skal sørge for, at folk kommer til at betale det, som de rent faktisk skal betale ifølge lovgivningen. Så det er ikke overgreb, det er ikke helt urimelige ting, vi har med at gøre her.

Med disse ord vil jeg håbe på en hurtig og god udvalgsbehandling. Som sagt er der teknisk gennemgang i morgen, og vi er også parat til at svare på alt det, der skal svares på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige tak for skatteministerens forsøg på at besvare spørgsmålet om provenueberegningen, for når man vælger at skrive i bemærkningerne til et lovforslag, at man mener, der kommer et ikke ubetydeligt provenu ind på de lovændringer, der laves, må der jo ligge nogle kalkulationer, som skatteministeren selv er inde på, til grund for en sådan beregning. Men nu kan jeg forstå, at skatteministeren siger, at man regner med, det er et beskedent provenu, man får ind på ordningen. Der er altså en forskel i de to beskeder, som Folketinget her får.

Men jeg vil godt sige – det var egentlig derfor, jeg markerede for en kort bemærkning – om det med lovens ikrafttræden, at når skatteministeren fastholder, at det skal være den 1. januar 1996, er det for mig uforståeligt. Skatteministeren anførte to begrundelser for, at man skal gennemføre det, inden Folketinget går på juleferie. Den ene er, at forslaget har været ude til høring i forskellige versioner og er blevet ændret mange gange, og den anden er, at Folketinget på skatteområdet ikke arbejder under et særligt tidspress i de sidste dage her op til jul.

Det er for mig at se ikke nogen begrundelse for, at man ikke kan give folkestyret en bedre tidsramme at arbejde med de her ting i. Hvis der tværtimod havde ligget nogle begrundelser fra skatteministeren om, at det ville være for sent at gennemføre lovforslaget, hvis man kom med det efter den 1. januar 1996, at det ville være uhensigtsmæssigt, fordi der ville være gennem-

ført de og de skattearrangementer osv., så var det jo et andet spørgsmål.

Men de to argumenter, som skatteministeren bruger, for at det her skal gennemføres fra 1. januar 1996, er altså for det første, at forslaget har været ude til høring i forskellige udgaver. Det er for mig at se nærmest et argument for, at vi skulle have bedre tid, for det tyder jo på, at der har været store diskussioner om det, både blandt organisationerne og i Skatteministeriet.

Det andet er, at vi ikke arbejder under et stærkt tidspress. Jamen det skal vi vel selv finde ud af om vi gør. Jeg synes ikke, det er et sagligt argument for at sige, vi kun har otte dage til at behandle det i, så jeg vil stadig væk anbefale skatteministeren, at det endnu en gang overvejes, om ikke man kunne give Folketinget – ikke erhvervsorganisationer osv., men folkestyrets arbejdsplads – bedre vilkår for lovgivningsarbejdet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det, der fik mig til at bede om at få ordet, er, at hr. Frank Aaen i sit forrige indlæg stillede mig spørgsmålet, om jeg ville medvirke til at arrangere et seminar for Skatteudvalgets medlemmer, hvor man især koncentrerede sig om de skattelove, der gav anledning til de værste former for unddragelse.

Jeg kan give det tilsagn, at det er jeg meget indstillet på, og jeg vil godt tage initiativ til at lave et sådant seminar. Jeg kan så ved samme lejlighed oplyse, at jeg i januar måned har arrangeret et halvdagsmøde for Skatteudvalgets medlemmer, hvor vi skal gennemgå selskabstømningsreglerne mere systematisk ud fra samme synsvinkel. Det er jeg meget interesseret i, og jeg synes, det er en udmærket måde at komme ned i de her problemstillinger på.

Hr. Thulesen Dahl – nu jeg står her – siger, at det var en mærkelig begrundelse, jeg kom med. Jeg sagde faktisk i min motivation for at fastholde ikrafttrædelsen pr. 1. januar 1996, at det var efter en længere og grundig overvejelse. Og når jeg har haft den overvejelse, har det selvfølgelig været, fordi fordelen ved, at loven får ikrafttrædelse nu, er, at vi derved får mulighed for at bruge en række af de bestemmelser, som her bliver indført, på selvangivelsen for 1995. Alternativet er nemlig, at vi først kan bruge dem på selvangivelsen vedrørende 1996, dvs. at vi i realiteten først kan komme til at bruge lovgivningen for de dele af kontrollen fra 1996 og ind i 1997. Jeg synes, det er utilfredsstillende, at man

skal vente et helt år på en række af disse elementer i lovforslaget.

Endvidere kan vi sige, at der findes en del både selskabstømmerarrangementer og andre arrangementer, specielt hvor internationale transaktioner er involveret, som er betænkeligt nær ved udløbet af den treårige forældelsesfrist. Kommunerne har meget svært ved at få de oplysninger, de skal have fat i for at kunne bedømme og fastlægge skattekravet tilstrækkeligt præcist.

Derfor er det et hensyn, jeg lægger vægt på, nemlig at vi kommer et ganske betydeligt skridt bagud ved at vente, således at en række af bestemmelserne først får virkning fra og med den 1. januar 1997, da det jo er indkomstår, vi her taler om. Det er betænkeligheden, og det er det, jeg har vejet op mod den omstændighed, at man ikke har så lang tid til at behandle forslaget. Hertil kommer, at det er en formildende omstændighed, at Skatteudvalget i modsætning til, hvad man plejer, ikke har ret mange alvorlige skatteforslag at arbejde med i denne periode, og at jeg gerne stiller teknisk gennemgang til rådighed osv. osv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 54:

Forslag til folketingsbeslutning om momsfritagelse for idrætsklubber.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 23/11 95).

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det foreliggende beslutningsforslag opfordrer regeringen til snarest at tage de nødvendige initiativer, der sikrer, at idrætsklubber i videst muligt omfang er fritaget for momsbetaling af entreindtægter og øvrige foreningsaktiviteter.

Efter momsloven er sportsaktiviteter og arrangementer fritaget for moms. Efter en afgørelse om, at momsfritagelsen ikke omfatter erhvervsmaessige sportsaktiviteter, har der været en del usikkerhed om administrationen af momsreglerne på idrætsområdet. Den usikkerhed vil nu som allerede lovet blive afhjulpet med en særlig vejledning om moms på idrætsområdet. Det vil hermed stå helt klart, at den ændrede praksis om erhvervsaktiviteter på idrætsområdet ikke på nogen måde kommer til at belaste den folkelige idræt. Det store almennyttige arbejde, der foregår rundt omkring i idrætsforeningerne, vil altså fortsat være momsfrit.

Med hensyn til spørgsmålet om moms af entreindtægter er det sådan, at loven sonderer mellem sportsarrangementer med og uden deltagelse af professionelle. Også på dette punkt vil den nye vejledning skabe den nødvendige klarhed. Der skal givet i større grad end hidtil opkræves moms af mere professionelle sportsarrangementer, og det skyldes jo, at der, hvad enten man vil det eller ej, foregår flere sportsarrangementer med professionelt islæt. Det vil ikke komme til at berøre den folkelige idræt, heller ikke i forbindelse med afholdelse af sportsstævner og arrangementer, hvor der opkræves entré.

Det kan selvfølgelig diskuteres, hvordan man bedst trækker grænsen mellem momsfrie og momspligtige sportsarrangementer. Den gældende afgrænsning betyder, at mere professionelle arrangementer momsmæssigt behandles som andre forlystelser som biografer, koncerter og teatre, hvor der også skal betales moms. Der er ikke i bemærkningerne til beslutningsforslaget peget på afgørende grunde til nu at overveje ændringer i dette.

Den seneste tids uro om sportens momsforhold beror ikke så meget på momslovens regler som på usikkerhed om reglernes administration, og det kan jeg gerne give min tilslutning til. Der har været for megen usikkerhed om reglernes administration. Og det problem vil der blive rettet op på med den nye vejledning, som i paren-